

med Revolver. Det vil blive modtaget med Glæde af Gendarmeriet langs Grænsen.

Jeg kunde ønske samtidig at henlede Opmærksomheden paa Gendarmernes Paa-klædning. Det er maaske nok en administrativ Sag og en Sag, der ordner sig selv, saa at de, naar de en Gang har opbrugt de Uniformer, de har paa deres Depot, gaar over til en anden Beklædning. Jeg tror, det er praktisk for den Tjeneste, Gendarmerne har, at deres Uniformer er saa lidt iøjnefaldende som vel muligt. De er for Øjeblikket ret iøjnefaldende, de er lyseblaa. De preussiske derimod er grønne, de ligner noget de preussiske Feltuniformer og er langt mindre iøjnefaldende. Jeg tror, denne Sag har sin Betydning, men jeg vil kun lige nævne den her. Jeg antager, at man allerede har sin Opmærksomhed henvendt paa den i selve Korpsen, og at man ved given Lejlighed vil ændre Uniformerne, saa at de bliver noget mindre iøjnefaldende.

Friskolen og dens Stilling i Øjeblikket, som i de sidste Dage ret indgaaende er blevet drøftet her i Tinget, er en Sag, som jeg har fulgt med den største Interesse, Friskolen har haft min Kærlighed i mange Aar. Flere ærede Medlemmer, særlig det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) og nu sidst det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), har her frembaaret Tanker, som jeg kan give min varmeste Tilslutning. Det ærede Medlem fra Nørresundby henstillede forleden til den højt-ærede Kultusminister at se lidt mere villigt, end han efter det foreliggende Finanslovsforslag at dømme synes at have gjort, paa Friskolelærernes og -lærerinder-nes Pensionsfond. Det Princip, som ligger til Grund for de danske Friskolelæreres og -lærerinders Bestræbelser for at skaffe dem selv en lille Støtte, naar de er gaaet ud af Skolens Tjeneste. Hjælp til Selvhjælp, er godt. Det ærede Medlem fra Nørresundby bad den højtærede Kultusminister om at forhøje Beløbet lidt, saa at det kom til at staa i bedre Forhold til det Beløb, som Lærerne og Lærerinderne selv indskyder. Ministeren sagde med fuld Ret, at Statens Tilskud var forholdsvis lige saa stort som Tilskuddet til de private Skolers Pensionsfond, men jeg tror alligevel, jeg har Lov til at glæde mig over den højt-ærede Ministers Tilføjelse om, at han vilde være villig til en senere Forhandling om dette Spørgsmaal. Jeg tror, at dette betyder, at den højtærede Kultusminister vil tage saa villigt, som han kan, paa Sagen og eventuelt forhøje det omtalte Tilskud.

Spørgsmaalet om de saakaldte kommunale Efterskoler blev allerede ret indgaaende drøftet i Fjor her i Tinget. Naar jeg nu vil yde et lille Bidrag til denne Sags Løsning — hvis jeg da evner det —, vil jeg forudskikke den Bemærkning, at jeg kun taler om Friskolerne paa Landet, thi der er jeg bedst kendt, jeg tør ikke rigtig udtale nogen Mening om Forholdene i saa Henseende i Købstæderne og i Stationsbyerne. Der har jo tidligere været forsøgt et Arbejde for den konfirmerede Ungdoms Undervisning, hvorfor har det Arbejde ikke fyldestgjort de Krav, man stiller til Undervisningen af unge Mennesker i den saakaldte Lømmelalder? Det ligger for en stor Del i, at de Kræfter, der har været til Raadighed, ikke til Trods for deres gode Villie har magtet Opgaven. Det har som Regel været de dygtigste Lærere, der har tilbudt sig til dette Arbejde, men de har ikke kunnet være friske nok til at tilvejebringe den Forbindelse mellem Lærere og Elever, som nu en Gang skal til, for at der skal komme et Resultat ud af Arbejdet, og Grunden hertil har vel været den, at de har været saa optagne af Dagens Gerning, at de ikke om Aftenen har formaaet at fangse deres Tilhørere. Ofte har man om Efteraaret begyndt med frisk Mod, med Plan om at fortsætte Vinteren igennem, men man har sløjet af, naar man er kommet hen paa Vinteren. Grunden kan ligge hos Eleverne, men kan ogsaa, som jeg har nævnt, ligge hos Lærerne. At der hist og her findes Aftenskoler, som gaar, skal jeg ikke bestride, men i det store og hele maa det siges, at Aftenskolen som Skole for den konfirmerede Ungdom har spillet Fallit. Naar vi i Fjor med en saa sjælden Enstemmighed vedtog at støtte denne Sag ved at bevilge 15,000 Kr. paa Finansloven, var det sikkert, fordi vi alle har den største Interesse for denne Sag. Vi er enige om Maalet, men vi er sikkert langt fra enige om Vejen. Jeg tror ikke, vi kommer til at mangle Lokale, men dersom vi vil starte en Skole Landet over, er det Lærerkrafterne, der vil komme til at mangle. Jeg tror, at vi skal vente med Taalmodighed. Det er selvfølgelig trist at vente, men jeg tror, at skal der komme en virkelig god Skole ud af denne Bevægelse, maa først Lærerne være der, saa skal Skolen nok komme. Men det at hjælpe den konfirmerede Ungdom til at blive oplyste og dygtige Statsborgere skal ogsaa være deres Hovedopgave, ikke et Bierhverv. Jeg